

TEMAT TYGODNIA: DBAMY O NASZĄ PLANETĘ

PONIEDZIAŁEK – 20 KWIETNIA 2020 – PLANETA ZIEMIA.

1. Ćwiczenia poranne – https://www.youtube.com/watch?v=FZ3pj_ZkldQ

2. „Czym jest natura?”- burza mózgów

„Natura czy człowiek?” – R. wyszukuje różne przedmioty, takie które stworzył człowiek i natura:?” - pokazujemy przedmioty, zdjęcia lub jeśli nie jest to możliwe wymieniamy nazwy i pytamy dzieci czy dany przedmiot został stworzony przez naturę czy narzędzie -wytwór człowieka.

Wytwory człowieka: reklamówka, piłka, książka, kredka, długopis, kartka, papierek po cukierkach, łyżka, ścierka, gąbka, skarpetka, śruba, samochód zabawka, lalka, miś, puszka, butelka.

Wytwory naturalne: liście, gałązki, źdźbło trawy, cebulka, jabłko, kwiat, kora, słoma, siano, burak, ziemniak, kamień, orzech, bursztyń, muszelka, pióro.

Przedmioty mieszamy zadaniem dziecka jest posortowanie przedmiotów na naturalne i stworzone przez człowieka.

3. **KP 4.1b** – ćwiczenia logicznego myślenia, poszerzanie wiedzy ogólnej, doskonalenie zdolności grafomotorycznych: określanie, które obiekty są naturalne a które stworzył człowiek.
4. „Człowiek i jego działanie.” Rozmowa z dzieckiem na temat właściwego i niewłaściwego zachowania wobec środowiska. Dzieci wypowiadają się na podstawie własnych doświadczeń.
5. Praca z **KP 4.1a** – budowanie postawy proekologicznej, poszerzanie wiedzy przyrodniczej. R. przeprowadza z dzieckiem rozmowę podsumowującą informacje dotyczące dwóch tematów: tego co stworzyła natura a co jest wytworem człowieka, oraz działań przyjaznych i nieprzyjaznych środowisku.

6. „Jak człowiek zmienił świat?”– praca plastyczna narysuj na kartce papieru w jaki sposób człowiek zmienił świat. (np. domy, miasta, fabryki, samochody itd.).

WTOREK – 21 KWIETNIA 2020 – DBAMY O ŚRODOWISKO

1. Ćwiczenia poranne – https://www.youtube.com/watch?v=Vkiw9i_mQSo
2. „Co to znaczy dbać o środowisko?”, R. zadaje dziecku pytanie co to znaczy: „Dbać o środowisko?”
3. „ Jak pomóc naszej planecie?

<https://www.youtube.com/watch?v=msyPppuj8yg>

4. „Obietnica” – słuchanie wiersza I. Salach połączone z rozmową na temat niebezpieczeństw zagrażających środowisku ze strony człowieka.

Gdy do lasu pójda dzieci, żadne w lesie nie naśmiec,

bo papierki i butelki dają pożar czasem wielki.

Każdy malec obiecuje, że przyrodę uszanuje.

Nie wystraszy w lesie zwierza, co do wody właśnie zmierza.

Nie zabrudzi rzeki także. Dba o czystość, dba, a jakże.

A więc dziecię moje młode – przed zagładą chroń przyrodę.

Rodzie czytając wiersz, pokazuje obrazki miejsc zanieczyszczonych, np.:

Omawiamy z dzieckiem, jak należy zachowywać się w lesie.

-Czy w lesie możemy śmiecić?;

-Dlaczego nie możemy śmiecić?.

Rodzic jeszcze raz czyta dwa pierwsze wersy wiersza, razem z dzieckiem tworzy kodeks małego ekologa.(Proszę przygotować karton lub dużą kartkę oraz farby) .Na dużym kartonie układa obrazek lasu i pyta dziecko:

-Czy obiecujesz, że przyrodę uszanujesz?.

Następnie kładzie na kartce obrazek rzeki oraz zwierząt i pyta:

Czy obiecujesz nie straszyć zwierząt i nie zanieczyszczać rzek?.

Dziecko odbija swoje dłonie pomalowane farbami na plakacie.

5. **Praca z KP 4 2a** – wprowadzenie litery Z, z – ćwiczenia doskonalące zdolności grafomotoryczne oraz percepcję wzrokową.
6. **Praca z KP4 2b** – poszukiwanie grafemu litery z. Dzielenie wyrazów na sylaby np. zu-pa, za-mek...(przy każdej sylabie klaśnięcie) oraz łączenie fotografii z odpowiednią sylabą.
7. Wysłuchanie piosenki „Mam zasady na odpady”

<https://www.youtube.com/watch?v=yOj4CN1n-Z8>

ŚRODA – 22 KWIETNIA 2020 – ŚMIECI

1. Ćwiczenia poranne – <https://www.youtube.com/watch?v=OmAZquWgp9A>
2. Co to?? – zagadka z wykorzystaniem KP4.3a, znaczek recyklingu do rysowania po śladzie. Pytamy dziecko: *Czy wiesz, co oznacza ten rysunek?* (Uwaga! Jeśli dziecko nie wie, na razie nie wyjaśniamy, tylko przechodzi do kolejnego zadania).
3. „Recykling” – burza mózgów. Dziecko próbuje odgadnąć, co znaczy słowo „recykling”, w razie potrzeby wyjaśniamy, że jest to zmniejszenie zużycia surowców naturalnych oraz ilości odpadów, przetwarzanie odpadów na coś, co można ponownie wykorzystać.
4. – Recykling – wyjaśnienie znaczenia tego słowa. (tu prezentacja do pomocy) [RECYKLING I ODPADY](#)
5. „Co z tym zrobić?” – szukanie nowych zastosowań dla śmieci. Wyrzucamy na podłogę np. w kuchni różne przedmioty: plastikowe i szklane butelki, gazety, rysunki dzieci z makulatury, kartony, opakowania po różnych produktach, sznurki, zepsute zabawki itp. (ważne by powstała sverta śmieci). Tłumaczymy przy tym, że te rzeczy nie zmieściły się w koszu, bo jest ich tak dużo. Pytamy dziecko *Co z tym zrobić?*, a ono podaje swoje propozycje. Pytamy, jak można ponownie wykorzystać te przedmioty. Jeśli dziecko znajdzie zastosowanie dla któregoś przedmiotu, odkładamy

go do osobnego kartonu, dzięki czemu zmniejsza się liczba rzeczy do wyrzucenia. Zwracamy na to uwagę dziecka. Wyjaśniamy, że z wielu rzeczy można stworzyć coś nowego, zamiast wyrzucać je do kosza. Wiele przedmiotów można również przetworzyć. Pokazujemy produkty wytworzone z przetworzonego plastiku, np. z butelek (grzebień, wieszak, reklamówki), z papieru (papier toaletowy, wytłoczki od jajek).

6. „Ze starego coś nowego” – praca z **KP4.3b.1**, zabawa dydaktyczna utrwalająca zasady segregacji śmieci, poszerzanie wiedzy proekologicznej, doskonalenie koordynacji wzrokowo– ruchowej i zdolności grafomotorycznych, budowanie wypowiedzi.
7. „Kosze” – utrwalenie wiadomości na temat segregowania śmieci z wykorzystaniem KP4.4a.
8. „Czy dobrze?” – praca z **KP4.4b.1**, zabawa dydaktyczna utrwalająca zasady segregacji śmieci. Mówimy dziecku, że do zwykłych koszy nie wyrzuca się: baterii, leków, żarówek, opon, AGD i RTV. Są dla nich przeznaczone specjalne punkty zbiórki.
7. „Co dłużej?” – praca z **KP4.4b. 2** – określanie, które odpady rozkładają się dłużej.
8. „Co możemy zrobić dla ziemi? – zróbmy coś szczególnego dla naszej planety w tym dniu np.: wspólnie z dzieckiem zużywajmy mniej wody (mimo zaleceń częstego mycia rąk); razem dokładnie posegregujmy śmieci; zgaśmy niepotrzebne oświetlenie w mieszkaniu; odłączmy niepotrzebne urządzenia od prądu.

CZWARTEK– 23 KWIETNIA 2020 – SMOG – CO TO ZA STWÓR?

1. „Puste czy pełne?” – doświadczenie wykazujące istnienie powietrza. Przygotowujemy dwie plastikowe butelki – jedną pełną wody, drugą pustą. Pytamy dziecka, co jest w butelkach. (Dziecko zapewne odpowie, że w jednej jest woda, a druga jest pusta). Wyjaśniamy, że druga butelka również jest pełna, i demonstrujemy kolejne doświadczenie: Zanurzamy drugą butelkę w misce z wodą i naciskamy jej ścianki. Wydobywają się bąbelki powietrza. Wtedy pytamy, co było w środku.

Eksperyment – „Puste czy pełne?” doświadczenie wykazuje istnienie powietrza.
https://www.youtube.com/watch?v=Xgcf_IbiVjU

2. „Czy powietrze jest czyste?” – doświadczenie, obserwacja drobin kurzu w świetle latarki. Gasimy w pokoju światło i zapalamy małą latarkę. Dziecko obserwuje powietrze w snopie światła, próbuje dostrzec drobininki zanieczyszczeń. Następnie dziecko wymieniają źródła zanieczyszczeń powietrza, wypisujemy je na kartce.
<https://www.youtube.com/watch?v=YhxtIiyWOMs>

3. Smog – słuchanie opowiadania Agnieszki Frączek pod tym samym tytułem z książki Sprężynek na tropie tajemnic – ekologia.

Smog

Agnieszka Frączek

Bardzo długo wyjeżdżaliśmy z miasta. „Brum, brum!” dudniło nam w uszach. „Ti–tit, ti–tit!”

atakowało nas mimo szczelnie zamkniętych okien.

- Rany, jaki korek! – narzekał tata.

- Szybciej! – prosił Antek.

- Wolniej – prosiła mama.

- Nudzi mi się – jęczała Zosia.

- Pi... – popiskiwał pies.

- Daleko to jeszcze? – pytałem ja, Sprężynek.

Ale nasze słowa i tak zagłuszało nieznośne „Brum, brum, ti–tit!”.

Wreszcie – powolutku, koło za kołem – udało nam się wyjechać za miasto. I od razu zrobiło się weselej. Tata przestał narzekać na korki, mama przestała prosić, żeby tata zwolnił (dziwne, bo jechaliśmy teraz dużo szybciej niż w mieście), Antek przestał prosić, żeby tata przyspieszył, nawet Zosia przestała się nudzić. Z pobocza machały do nas czerwone dęby, żółte brzozy i zielone choinki, pies pochrapywał cicho, a Zośka nuciła jakąś przedszkolną piosenkę. Nawet słońce świeciło jakby trochę jaśniej.

- Od razu widać, że smog został za nami – cieszyła się mama.

- To tam był jakiś smok? – z wrażenia mało nie wypadłem z koszyka.

- Trzygłowy? – zawtórowała mi Zosia.

- Spokojnie, nie smok, tylko smog, głuptasy – roześmiał się Antek.

- A co to za różnica? – zapytała Zosia.

- Ten wasz smok jest zielony, ma trzy głowy, pazury, ogon i K na końcu...

- Czyli na ogonie?

- Zośka! – zbył siostrę Antek. I tłumaczył dalej: – Wasz smok pożarł barana nafaszerowanego siarką. Zgadza się?

- Tak... – odpowiedziała niepewnie Zosia, która chyba podobnie jak ja nie rozumiała, czemu ten zielony potwór ma być „nasz”.

- Smog, o którym mówiła mama, też ma w środku trochę siarki. Ale na tym koniec podobieństw. Bo mamie wcale nie chodziło o smoka, ale o smog, prawda, mamó?

- Prawda.

- Czyli chmurę pełną dymów i spalin – wtrącił tata.

- A skąd się biorą takie smoki?

- Smogi! – poprawił Antek. – Skąd? No z tej... Z tego... – plątał się.

- Pamiętajcie te wszystkie samochody stojące w korku? – przyszedł mu z pomocą tata. – Potraficie sobie wyobrazić, ile one naprodukowały spalin.

- Mnóstwo.

- Właśnie: mnóstwo. A przecież powietrze jest zanieczyszczane nie tylko przez samochody, ale też przez fabryki, gospodarstwa domowe, przez... – przerwał nagle tata. – Zobaczcie, jaki paskudny dom!

Rzeczywiście, z komina małego, żółtego domku wydobywały się kłęby dymu – gęstego, brązowo czarnego i pachnącego chyba jeszcze gorzej niż smocza jama. Wdzierał się do samochodu, łaskotał nas w nosy i szczypał w oczy.

- A fe! – zawołała Zosia.

- Fe! – powtórzył za siostrą Antek i zakrył sobie nos szalikiem.-

- Psik! – kichnął pies.

- Co oni palą w tym piecu? Śmieci? – zastanawiała się mama.

- Śmieci – potwierdził tata. – A paląc je, zatrują powietrze, które i bez tego jest już bardzo zanieczyszczone – westchnął.

- A smog się cieszy – podsumował Antek.

Po przeczytaniu opowiadania zadajemy dziecku pytanie: *Co to jest smog?*. Dziecko tworzy swoje definicje i opowiada. Pytamy: *Czym różni się smog i smok?* Dokonujemy analizy głoskowej obu wyrazów. Następnie pytamy: *Jakie są przyczyny smogu?* Wyjaśniamy, że nie zawsze widać, że powietrze jest zanieczyszczone – przywołujemy wcześniejszy eksperyment z latarką.

4. „Jak pozbyć się smogu?” – burza mózgów, rozmowa. Zakładamy na twarz maseczkę antysmogową i pyta dzieci, czy wiedzą, czemu ona służy. Wyjaśniamy, że jeśli nie pozbedziemy się zanieczyszczonego powietrza, to wszyscy będziemy musieli chodzić w takich maskach.
5. *Jak pozbyć się smogu?* Dziecko podają swoje pomysły i uzupełniamy je w razie potrzeby (jazda komunikacją miejską / rowerem zamiast samochodem, niepalenie śmieci w piecach, filtry na kominach fabryk, nowoczesne piece w domach). Opowiadamy, że powietrze zanieczyszczają przede wszystkim fabryki, elektrownie, domy, bo wykorzystują węgiel, aby wytworzyć ciepło lub prąd.
6. „Wiatraczek” – praca techniczna. Dajemy dziecku kwadrat z papieru z wytoczonymi przekątnymi. Dziecko nacina je w kierunku środka, ale zostawia do niego mniej więcej 3 cm. Następnie zawija płatki skrzydeł do środka i przykleja. Całość mocujemy pinezką przekładając do korka lub patyka. Wyjaśniamy, że stworzyło jedynie model wiatraka i że ich wiatraczki nie wyprodukują prądu.

PIĄTEK – 24 KWIETNIA 2020 – CO JA MOGĘ ZROBIĆ DLA ZIEMI ?

1. https://www.youtube.com/watch?v=m2WsGrvCx_w
2. „Kto i co może chorować?” – burza mózgów. Zadajemy pytanie, a dziecko wymienia swoje propozycje.
3. Wysłuchanie wiersza Joanny Papuzińskiej *Chora rzeka*.

Śniła się kotkowi rzeka,
Wielka rzeka, pełna mleka...
Tutaj płynie biała rzeka.
Ale to jest chora rzeka.
Jak tu pusto!?
Drzewo uschło...
Cicho tak –
ani ptak,
ani ważka, ani komar, ani bąk,
ani gad, ani płaz, ani ślimak,
ani żadna wodna roślina,
ani leszcz, ani płoć, ani pstrąg,
nikt już nie żyje tutaj,
bo rzeka jest zatruta.
Sterczy napis: „Zakaz kąpieli”.
Mętny opar nad wodą się bieli.
Chora rzeka
nie rzeka
tylko czeka, czeka, czeka...

4. Rozmowa na temat wiersza. Zadajemy pytania: *Co się śniło kotkowi? Jak wyglądał świat w wierszu? Dlaczego tak było? Dlaczego rzeka była „chora”? Jak myślisz, co spowodowało, że rzeka „zachorowała? Czy wodę można uzdrowić?*
5. Woda do czego jest potrzebna?
<https://www.youtube.com/watch?v=Xmx2Yn5mutI>
6. „Oczyszczalnia ścieków” – doświadczenie. Dajemy dziecku przezroczysty kubek. Na stole przygotowujemy różne materiały: piasek, kamienie, ścinki papieru, okruszki, liście, trawa, fusy herbaty i kawy, papierki po cukierkach, brokat, sól itd. Dziecko wlewa z dzbanka / kranu wodę do kubeczka, a następnie dodają wybrane przez siebie substancje i miesza. Pytamy, czy jego woda jest czysta? Czy chciałby taką wypić? Pytamy, jak można ją oczyścić? Pokazujemy piasek, żwir, kamyki oraz gazę / ścierkę i pytamy, co z tych rzeczy może pomóc w oczyszczeniu wody? Dziecko zapewne

zapropnuje gazę / ścierekę – wtedy przelewamy część swojej brudnej wody przez gazę i prezentuje efekt. Następnie proponujemy zbudowanie oczyszczalni z pozostałych rzeczy (kamieni, żwiru i piasku). Wręczamy dziecku: lejek lub uciętą plastikową butelkę, gazę lub ściereczkę, gumkę recepturkę, piasek, drobne kamyki, żwir, słoik / kubek.

Na koniec lejka / butelki dziecko zakłada gazę / ściereczkę i mocuje za pomocą gumki. Wsypuje piasek, następnie żwir i kamyki (warstwy bez mieszania). Umieszczamy lejek / butelkę nad słoikiem/ kubkiem i wlewamy swoją zanieczyszczoną wodę. Obserwujemy, co się stanie. Wyjaśniamy, że kamienie zatrzymały duże śmieci, takie jak kamyczki, papierki po cukierkach, liście; żwir – nieco większe, jak trawa, fusy, okruszki, a piasek te najmniejsze – brokat i sól. Uprzedzamy jednak, że choć woda stała się czystsza, nie jest taka jak na samym początku i nie wolno jej pić.

7. „Do czego potrzebna jest woda?”– mapa myśli. Dziecko podaje przykłady. W razie potrzeby podpowiadamy.
8. „Ile wody?”– zajęcia matematyczne. Pytamy dziecka, jak można policzyć wodę? Dzieci podaje swój pomysł. Pytamy, ile wody dziecko zużywa w ciągu dnia? Ile w ciągu tygodnia? Jak to można policzyć?
9. „Mycie zębów” – doświadczenie. Podczas mycia zębów, dziecku podstawiamy pod kran miskę i podczas mycia zębów nie zakręcamy wody. My moczymy szczoteczkę i zakręcamy wodę. Nalewamy jej sobie trochę do kubka, płuczemy zęby i wypluwamy wodę do przygotowanej miski. Następnie dziecko mierzy na różne sposoby (wymyślone wcześniej), np. kubkami, miarkami litrowymi, butelkami, ile wody zużyły.

Porównujemy zużycie wody obu osób. Pytamy: *Kto zużył więcej wody? Czy ta woda była potrzebna? Czy można jej jeszcze użyć? Do czego?*

Podsumowanie: Należy zastanowić się czy zawsze potrzebujemy tyle wody ile zużywamy, czy możemy ograniczyć jej użycie. Wodę należy oszczędzać, bo nie zawsze można ją ponownie użyć do picia, a wody pitnej na świecie jest niewiele, większość wody jest w oceanach i morzach, a ona jest słona i nie nadaje się do picia.

Pozdrawiam Barbara Mroziak
Kontakt: barbara.mroziak@wp.pl